

JE TO AKO V NOVOM ZAMESTNANÍ

Rodinná katechézka 136-2020 (711)

www.inky.sk

týždeň po 24. 5. 2020

... alebo o veľmi zemitom a praktickom dôsledku lásky k Bohu.

BOŽIE SLOVO:

(Mt 25,14n.19-21)

Čítanie zo svätého evanjelia podľa Matúša: *Bude to tak, ako keď sa istý človek chystal na cestu. Zavolať si sluhov a zveril im svoj majetok: ¹⁵ jednému dal päť talentov, druhému dva a ďalšiemu jeden, každému podľa jeho schopností, a odcestoval. ¹⁹ Po dlhom čase sa pán tých sluhov vrátil a začal s nimi účtovať. ²⁰ Predstúpil ten, čo dostal päť talentov, priniesol ďalších päť talentov a vravel: "Pane, päť talentov si mi odovzdal a hľa, ďalších päť som získal." ²¹ Jeho pán mu povedal: "Správne, dobrý a verný sluha; bol si verný nad málom, ustanovím ťa nad mnohým: vojdi do radosti svojho pána." Počuli sme Božie slovo!*

KATECHÉZKA:

(na doplnenie www.inky.sk, úvahy/katechézy č. 261, 262, 278)

Milovať Krista znamená prejsť na Jeho stranu. Stáť s Ním, pri Ňom. Už nie Boh s nami, ale my s Bohom. Jeho svätí. Tak sa to píše: Príde Pán a Jeho svätí s Ním. Tak píše aj Zjavenie, že nasledujú Baránka kamkoľvek ide, lebo sú vykúpení zo zeme. To je podstata vykúpenia, že sme boli Kristom draho kúpení zo zeme a odtiaľ už patríme Jemu. Mame nového Pána, nového majiteľa, toho najlepšieho a výtúženého, pretože je našim Záchrancom, najlepším Priateľom, Ženíchom, Učiteľom, Druhom, tým Najbližším, milujeme Ho a on nás. Sme skvelá dvojica, skvelý tím, konečne spolu. Konečne nás od seba už nič nedelí.

Obrátiť sa a zamilovať sa do Krista, to je vo svojich dôsledkoch pocit podobný ako nastúpiť do nového zamestnania. Prídete k šéfovi a čakáte, že idete niečo robiť, niečo nové a iné, než ste robili doteraz. A, samozrejme, pre novú firmu, nie pre tú, kde ste pracovali ešte pred týždňom. Tam už nie ste. Pretiahol vás k sebe nový zamestnávateľ. A Vy ste teraz pripravení dať sa plne do jeho služieb, túžite sa u neho osvedčiť, možno dokonca postúpiť, povýšiť... Staré zamestnanie sa pomínulo, je minulosťou, viac ho už niet. Teraz je tu nové a vy sa plne koncentrujete na to nové, pracujete už len preň. Je v tom vzrušenie nováčika. Svet okolo je rovnaký, všetko naokolo je rovnaké, lenže my už nie sme rovnakí. Sme úplne iní. A preto aj na svet pozeráme úplne inak. *Ako keď vás ako architekta zamestná firma a poverí vás urobiť projekt na prestavbu mestského parku. Ešte včera ste sa v ňom prechádzali a nič viac v tom nebolo. Dnes ste znova v tom istom parku - lenže váš pohľad naň a váš prístup k nemu sa podstatne zmenil. Včera ste bol návštevník. Dnes ste architekt. Je to stále ten istý park, ale všetko je úplne inak.* Toto je pocit človeka, ktorý sa rozhodol a vybral si Boha za svojho "zamestnávateľa". Ráno vstaneme do tej istej rodiny, v tom istom dome, v tom istom svete, s tými istými ľuďmi v tej istej robote, a predsa je všetko iné, odlišné. Zmenili sme sa. Včera sme na toto všetko hľadeli ako bežní obyvatelia sveta. Dnes na to isté pozeráme ako veľvyslanci Boha, poverení úplnou prestavbou sveta. Ranný brífing v Bohom v modlitbe, rozjímaní, adorácii... zvitanie sa s Duchom Svätým, našim partnerom... a ideme do práce! Tej skutočnej. Pod zámienkou zamestnania, nakupovania, záľub či čoho ďalšieho navštevujeme miesta, stretáme ľudí, tvoríme vzťahy, aby sme cez toto všetko uskutočňovali to naše skutočné a jediné zamestnanie: vyslanci Boha, agenti Kráľovstva, Boží "obchodní zástupcovia" a zmocnenci v cudzej krajine.

Večer sa kolegovia z firmy schádzame vo svojej lóži, farnosti - niekedy všetci spolu na omši, inokedy v malej skupinke ostatných vyslancov a agentov, aby sme konzultovali a koordinovali svoje kroky, radili si a pomáhali pri práci... A inokedy je to workshop, školenie, tréning, kde sa zlepšujeme a rastieme vo svojej schopnosti plniť si úlohy nášho Zamestnávateľa, Boha.

Všetko je preniknuté týmto pocitom, týmto samozrejým vedomím: Patrím Bohu. Pracujem pre Boha. Som kresťan - profesionál. Kresťanstvo je moje jediné a skutočné zamestnanie na Zemi. Je to moja identita, tak na seba hľadím a ako taký hľadím na svet: Som kresťan. Toto je môj uhol pohľadu, moja "profesionálna deformácia". Vo všetkom a na všetko pozerám pohľadom: „No, čo s tým urobíme? Ako to prebudujeme na Kráľovstvo? Ako všetkých týchto ľudí zachránime, oslobodíme, uzdravíme, evakuujeme zo sveta a odvedieme domov, do Kráľovstva, Diabli rovno pod nosom? Čaká nás riadna záchranná akcia, čaká nás fúra práce na prestavbe toho všetkého. Je to všetko tak strašne zaostalé, zanedbané,... Tak aby sme sa čím prv dali do toho!“

Je to nový a zvláštny pohľad, pozeráť na Krista ako na kolegu. Na kolegu-šéfa, ktorý šéfuje nášmu dvojčlennému tímu (ale aj oddeleniu, farnosti, i celej firme, Cirkvi), súčasne je to ale stále náš skutočný kolega a spolupracovník, ba viac, priateľ, druh a parták v práci, ktorú deň čo deň vyrážame konať do sveta, od domu kde žijeme a od svojej rodiny, cez svetské zamestnanie (ktoré tvorí akoby našu vlastnú obdobu "krytia" u špiónov, "zásterku" a zámienku pre túto našu skutočnú prácu) až po nákupné centrá, fitko, všetko. Spolupracovníci Boha, spolupracovníci s Bohom. Kolegovia s Bohom. Plní vzrušenia, pretože nás čaká dobrodružný deň, veď ideme do sveta konať Božie veci, Božie skutky. Toto znamená žiť, konať - a prosiť o niečo - v Ježišovom Mene. Ako Jeho parták a kolega v spoločnej práci, v spoločnom zamestnaní - a preto oprávnený konať a žiadať o podporu v Jeho Mene, pretože Jeho zamestnanec, Jeho firma.

Plynie z toho vedomie a pocit hlbokkej blízkosti s Bohom. Veď ako inak by sme si mohli byť blízki, ak nie spoločným konaním? Nie je blízkosť spoločným životom? Čo iné je ale život, než pohyb a konanie? Byť s Bohom znamená žiť s Bohom. A žiť s Bohom znamená hýbať sa spolu s Bohom,

konať spolu s Bohom, mať s Ním spoločnú prácu, spoločné dielo. Až potom sme si s Bohom blízki a zažívame rozkoš tejto blízkosti. "Bez práce nie sú koláče" - a o Bohu a Nebi to platí úplne rovnako. Ako by sme mohli byť synovia, druhovia, priatelia alebo hoci aj (ak sa to niekomu páči viac) služobníci Boha, ak by sme pre Neho a spolu s Ním skutočne, opravdivo nepracovali na Jeho Diele? Ak by Jeho Dielo nebolo aj našim dielom? Jeho firma - Cirkev - našou firmou a našim zamestnaním? To ako? Ako by sa inak dalo žiť a byť si blízki s Bohom? Pozeráním sa na Neho, ako pracuje?

UVAŽUJEME:

Práca s Bohom je kľúč k spoločenstvu s Bohom. Inak to nejde. Adorovanie, modlenie sa, klaňanie sa, dokonca svätá omša, všetko sú to zázračné a úžasné veci. Ale ak nepracujem pre Krista, len málo ovocia prinášajú a my stále ostávame medzi zástupmi, stále nie sme učeníkmi, kresťanmi. Za sedenie v kúte sa odmena nedostáva! Byť kresťanom znamená každé ráno vstať s úplne samozrejým vedomím: Ide sa do roboty! A nie, nemyslíme tým naše svetské zamestnanie ani nič pozemské. Ak naše kresťanstvo nie je činné, nie je vôbec.

Na svete je hrozne veľa ľudí, ktorí sa sťažujú, že nikdy Boha nestretli (alebo len veľmi zriedka), nič nepocitujú, nezažívajú - ale nikdy ich nenapadlo vstať a pridať sa k Bohu a k jeho práci. Miesto toho sedia doma a čudujú sa, kde ten Boh stále je... Holá, ľudkovia, stačí vstať! Pozrite von oknom! Vidíte? Tam vonku je Boh! Pracuje: „*Ježiš im povedal: "Môj Otec pracuje doteraz, aj ja pracujem."*“ (Jn 5,17) Stačí vstať, pridať sa - a zažijete veci!

Vnútro je na povrchu - „vnútorný“ vzťah s Bohom sa buduje spoločnou „vonkajšou“ prácou na spoločnom Diele Božieho (nášho!) Kráľovstva. V tom zmysel tejto práce je. Nie preto, že by Boh našu prácu potreboval pre svoje Dielo. My ju potrebujeme! Aby sme mohli byť s Ním. Čo s tým teda urobíme?